

Rövidesen segítenek elhárítani a Szegedi Konzervgyár fejlődése előtt álló nehézségeket

»Nagyobb életlehetőségért kiált egy szegedi üzem« címmel, a Szegedi Konzervgyár nehézségeiről, fejlődése előtt toronyosuló akadályokról írtunk lapunk szerdai számában. Ma már arról számolhatunk be, hogy a Szegedi Konzervgyárban párt, miniszteri, tanácsi és vállalati szakemberek több mint huszan, a helyszínen vizsgálták meg a felmerülő problémákat s javaslatokat terjesztettek az illetékes felsőbb állami szervek elé.

A kész tervezet

A konzervgyár vezetősége a fejlesztéshez szükséges területi igényeket már korábban felvetette és Szeged városfejlesztési tervében ezt már figyelembe is vették. Nemrég készült el az ezzel kapcsolatos tervezet, amelyet a minisztérium és más szervek jóváhagytak. E szerint a Szegedi Konzervgyár területe a Vasutas Sportpálya mögött kinyúlva egészen a Ruhagyár kertjéig és ide épül majd a gyár kapuja az újdépületekkel együtt. A bejárat a Kossuth Lajos sugárútról az Ilona utca meghosszabbításának irányában lesz.

A tervezet szép és ha a területet megkapják, ez a konzervgyár nagyméretű fejlődését teszi lehetővé. A vita már több esztendője folyik a NIVO Ktsz területének átadásáért. Az elmúlt években a konzervgyár már felajánlotta kétmillió forintot, amit akkor a szövetséget nem fogadott el. Néhány évvel ezelőtt, amikor ez a vita elkezdődött, akkor még az ország konzervgyárai közül a szegedi nagyság szerint a harmadik-negyedik helyen állt. Most a sereghajtók között van. Olyan konzervgyárak is, amelyek nyersanyagviszonyok miatt más területekről előgát ki, sokkal nagyobbak fejlődtek, mint a szegedi, ahol a föld, gyümölcsstermő területek bőségesen elláthatják a gyárat, akkor is, ha szinte egyik napról a másikra megkétszereződik a termelés.

Több száz új munkaalkalom

A tanácskozáson igen találóan jegyezték meg a résztvevők, hogyha egy gyár nem fejlődik, akkor lényegében visszafelé fejlődik. Így történt ez a Szegedi Konzervgyárral is. A gyár hároméves tervéből megtudhatjuk, hogy 1960-ra a mostani 41 millió forintnyi termelési érték helyett a konzervgyárnak el kell érnie a 116 millió forintos termelési értéket. Ez nemcsak azt jelenti, hogy több, modern gépre, s ehhez szükséges épületekre, hanem több száz új munkásra is szüksége lesz a gyárnak.

Szeged városának külön 15 éves mezőgazdasági fejlesztési terve is van.

E szerint nagyméretű zöldövezetet létesítenek a városkörnyéki szántóföldeken, ahol a legmodernebb öntözési rendszerrel termelnek majd a sok zöldségféléit. Ezek

PAVILON

a „Sárgán”

Ma nyitja meg a „Sárgán” a Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat az új gomba-pavilonját a Cipőgyár üdülőjével szemben. A Körös-halászcseréje reprezentatív áránál itt jóval olcsóbban, kiskereskedelmi áron jutnak hozzá az üdülő, szórakozó és kiránduló vendégek a legkeresettebb bűfés és más cikkfélésekhez.

A naponta nyitvatartó pavilonban többek között különféle hűtött és szeszesitalokat, fogasztásra kész hentesárut, édességet, gyümölcsöt és trafikárut vásárolhatnak majd az arra látogató vendégek.

feldolgozásában nagy szerepe lesz majd a Szegedi Konzervgyárnak.

Három szegedi vállalat is jól jár

A korábban rendelkezésre állott beruházási összegekből azonban már nem használhat fel a Konzervgyár, mert az ellenforradalom által okozott károk miatt kormányunk ezt ma nem tudja biztosítani ilyen formában. Mégis, hogyan akarják bővíteni a Szegedi Konzervgyár telepét? Ez évben és különösen a jövő évben — amíg más beruházást nem kapnak — abból az összegből szeretnék fejleszteni a gyárat, amelyet az exportkészítő vállalatok kapnak. Nagyobb beruházás nélkül akarják végrehajtani a NIVO Ktsz áttelepítését is. Igaz, más vállalatot is meg kell ezért mozgatni, de egyike sem lesz hátrányos, mert továbbfejlesztését ezzel már ebben az évben biztosítják.

A NIVO Ktsz mai telepe sem biztosíthatja a továbbfejlesztést, sőt maguk az épületek is és a szűk udvarra felhalmozott nyersanyag al-

landó tűzveszélyt jelent. Nekik is tágabb helyre lenne szükségük. Ezért a javaslat szerint a volt Szilványa faterlepe kerülne a szövetkezet, a Göngyölégellátó Vállalat helyére. Ez a vállalat itt főleg szabadban tárolja a ládákat stb., s most kezd építkezéseket. Ezt az összeget már nem ezen a telepen fektetnék be, hanem a Cserepes sori most lebontott téglagyár helyén, ahol a további fejlődése biztosított, mert a város ott nagyobb területet bocsáthat rendelkezésére. A NIVO Ktsz is kapna a Szilványa faterlepe mellett épületet, az ottani malmot, amely jelenleg raktárpépület. Elhelyezett a malm helyett viszont a Terményforgalmi Vállalat a Petőfi Sándor sugárúton lévő volt Farkas- vagy Csáki-féle malmot kapná meg.

Mielőbbi határozatot!

Mindez a költözködés nem kerülne nagyobb beruházásba, könnyen, házilag megoldható és ezzel — amint fentebb leírtuk — három szegedi vállalat jutna további fejlődését biztosító területhez.

Nylon postazsákokat készít az Újszegedi Kender- Lenzővő Vállalat

Az Újszegedi Kender- Lenzővő Vállalatnál újfajta nylon zsákokat készítenek a postának. Tömlőkhöz hasonlóan varrat nélkül, egybeszővéssel készülnek ezek a zsákok, melyek így tetszetősebbek, mint a kenderzsákok. Színük hófehér, közepén nemzetiszínű csíkkal. Ezeknek az új zsákoknak élettartama az eddigieknek legalább ötszöröse. A laboratórium próbán például nem is tudták a szakítógéppel széttegni.

A minden szempontból jól bevált zsákokat rövidesen elküldik a megrendelő vállalatnak, s az eddigi évi húsz ezer négyzetméter kenderzsák anyag helyét ilyeneket gyártanak majd a postának.

— Az Országos Úttörővezetőség legutóbbi értekezletén úgy határozott, hogy az elkövetkezendő tanévben az úttörő csapatvezetőket négy napos tanfolyamokon képezzék ki.

Ellenforradalmi napok

az Újszegedi Kender- Lenzővőben

— III. —

A gyárban

az lett volna a feladata a „munkástanácsnak”, hogy elősegítse a munkások igazgatását, az üzemi demokrácia további szélesítését is. A tiszparti üzem „munkástanácsa” azonban éppen „vezérei” ténykedése miatt vajmi keveset tett ezért. Fő feladatuknak kizárólag a politikai tevékenység tartották. Egyetlen hatalmat ismertek el és ez sajtó magukra vonatkozott. Királyházi Sándor az október 29-i munkástanács ülésén, — amely előkészítője volt az aznap megtartott munkásgyűlésnek —, politikai programot adott. Kardoskodott a semlegesség mellett, követelte az egyházi ünnepek visszaállítását, az ENSZ védőnőket. A „munkástanács” becsületes, tisztességes tagjainak véleményével is számolt, s éppen ezért hangzatosan a szocializmusról is beszélt. Elvetette azonban a szocializmus építésének feltételeit. Királyházi és hasonszórú cimborái párt nélküli szocializmusról beszéltek. Királyházi szavaira Patai és Tápai kontrázott.

Szóba került újabb kommunizmus elbocsátása, jóval nagyobb arányokban, mint megelőzően. Királyházi ekkor megállapította:

— A magam részéről nem látom helyesnek az elbocsátást. Az a véleményem, hogy itt kell tartani a kommunizmust a gyárban. Elsősorban szükséges ez azért, hogy szellemi tartásuk legyen, nehogy valamelyik másik gyárban jól „bedolgozzák” magukat.

A „vezérek” és eszközüké vált emberek két kézzel szorították a rágalmatokat továbbra is azokra az üzemi dolgozókra, akik a párt régi harcokként munkálkodtak, s akik az égetta világon semmit nem tehettek a vezetés súlyos fogyatékoságairól. Kerekken kimondták a „demokrácia” nevében, hogy az elvtárs szó használatát megtiltják. Persze ekkorra már darabokra zúzták a nemzetközi munkástanácsok felhívását, az ötagú vörös csillagot az üzem homlokzatán és a gyári kapu fölött.

Olyan

kormányt akartak, amelyik az általuk megszerkesztett követeléseket azonnal végrehajtja. Ebben a követelésekben elsők között szerepel az ENSZ csapatok behívása, lehetőleg amerikai egy- ségekkel, továbbá kapitalista

kölcsön felvétele stb. Hát így akartak „szocializmust” építeni a valóságban.

A szakszervezetekről is kifejtette véleményét Tápai Szilveszter meg mások is. Királyházi összefoglalójában ezeket állapította meg:

— A szakszervezetet, amely bennünket támogatni, vagy irányítani akar, nem tudjuk elfogadni... persze a pártirányítást sem fogadjuk el.

A gépek

mellett dolgozó volt MDP tagokkal szemben, — akiknek nyilvánvalóan semmi hasznuk, előnyük nem volt a párttagságból —, Királyházi, Patai és néhány cimborája csípős, gúnyolódó megjegyzéseket tett. Nem egy szövegnek a rettenetesség e napjaiban könny szökött a szemébe, de hát őik mit törődtek a könynyekkel.

Természetesen Királyháziék és Pataiék első köztűi teendője volt hatalomra kerülésük után a munka megszüntetése. Öszintén meg kell mondani azt is, a munkások öntudatában csoportjában is népszerű volt az úgynevezett „összkomfortos” sztrájk. Tudták ezt Királyháziék és nyaklók nélkül fizetették ki a munka nélküli béreket, amellyel a gazdasági katasztrófa mélysége felé sodorták a gyárat, az országot. Közben arra az álláspontra jutottak, hogy „át kell szervezni” az üzemet és végre kell hajtani a racionalizálást. Ez ismét jó alkalom volt arra, hogy jónéhány párttagtól megszabaduljanak, illetve, hogy lehetetlennek tegyék őket.

Királyházi és Tóth István „kiváló” gazdasági szakemberekké léptek elő. Szavaikban hangoztatták a szakmai képzettség fontosságát. A gyakorlatban azonban egyáltalán nem vették figyelembe a „racionalizálásnál” a szakmai képzettséget, hanem csupán azt, hogy párttag-e az illető, vagy sem. Ez volt a mérce. A többi között Királyháziék leváltották Meleg Ferencet, a felvető üzemszervezőt, Németh Józsefet, a csopolt üzemszervezőt, Kiss II. Sándort, a munkásmozgalom régi harcosát ki- ebraválták az ültetési irodából. Szabó Jánost, — aki szintén munkásmozgalmi lett vezető —, a központi raktár éléről eltávolították. A nőikkel szemben sem voltak kíméletesek. Márki Andrásné bérel- számolót, Sziráki Klára mun-

kassellátási előadót — volt munkásnőket — és másokat elmozdítanak állásukból. Leváltják beosztásukból a termelő munkában lévő összes alapszervezeti párttitkárokat, pártvezetőségi tagokat. Céljuk ezzel a megfélemlítés, a párt- szervezet teljes szétzúzása és megsemmisítése.

Cinikus

kegyetlenség nyilvánult meg Királyháziék részéről a kommunizmus eltávolításában, lehetlenné tételükben. Ezzel szemben túlaradó örömmel, nagy óvációval fogadták az ellenforradalmi napokban a börtönből kiszabadult Danner Mihályt. Ki ez az ember? A szegedi nagykereskedő Danner-familiából való és közönséges üzérkedésért, okirat hamisításért ítélték el. Ezt a „jó hazafit” azután Királyháziék nyomban rehabilitálták és megtehték a szállítási csoport vezetőjének.

(Folytatjuk)

Séta a Tisza partján

... Most pedig tegyük egész- ségünyű sétát a Tisza partján, mondjuk felülről lefelé, a hídig. Erre általában azért határozzuk el magunkat, hogy — természetesen — a jó, kiadós menázi meg ne ülj a gyomrunkat. Mégsem tanácsos azonban ezúttal előbb jóllakni és aztán indulni, mert egyenlőre dolog látán még a legjobb ét- vágyal elfogyasztott falat is esetleg visszakiégzők.

Induljunk tehát az újszegedi oldalra lefelé. Nemrégiben ugyanilyen alkalommal még „világi útítársunk” is akadt olykor-olykor a folyóban, amely méltóságát teljesen — szállította utolsó útjukon a különféle állati tetemeket, hullákat. A bomlásnak indult tetemek — az esztétikai undorkelés mellett — rendkívüli módon fertőzték a vizet, veszélyeztették a strando- lók, fürdőzők egészségét.

Értesülésünk szerint ez azonban már a múlté. A régi, jó hagyományt felelevenítve, a tanács ismét elrendelte, hogy állítsanak a Tiszára dőghalászt, akinek az lesz a feladata, hogy meg a folyó város feletti szakaszán kifogja a vízből a bele- került tetemeket, hullákat.

Folytatva utunkat a strand- fürdő felé, napirenden előfor-

100 000 FORINT elásva a homokban, jelentkezzék, aki kikaparja!

Néhány évvel ezelőtt a szegedi járási tanács és a megyei tanács város- és községgazdálkodási osztálya némi örömet akart szerezni a pusztamérgesi lakosság- nak. Állami pénzből, ke- reken százezer forintot utaltak ki a falu vízellá- tásának megjavítására. Ebből a pénzből nagytel- jesítményének ígérkező artézi kútát fúrtattak. Az artézi kút el is ké- szült, csak éppen víz nem jön belőle, még egy egészséges kortyra való sem. A fúrás közben ugyanis kiderült, hogy a magas talajviszonyok miatt a kút legalább 20 méterrel mélyebbre kellene fúrni, mint ahogy tervezték, mert az előre meghatározott mélységben nincs ele- gendő víz.

Százezer forintot beru- háztak, ellenben arra már egy fillér sem telt, hogy a hiányzó 20 mé- tert is — mely eredeti- leg nem volt benne a tervben — megfúrhas- sák. Így történetileg, hogy a lerakott vascsö- vekben, csak minusz 9 méterre jön fel a víz. Ezután az illetékes pán- célszakos vezetők úgy okoskodtak: Norton-kút lesz ebből, kerekét sze- reltetünk föléje és ennek a kereknek s a rája kapcsolt szivattyúnak a segítségével vehet a kútból vizet, aki szom- jas. Ez a terv is dugába dőlt, mert vagy két, há- rom lóerő kellene ahhoz, hogy ezt a kerekét meg-

hajtják. Ilyen ember azonban az egész vidé- ken sincs egy sem. Ami- kor elkészült az artézi kútnak indult Norton- kút, az egész falu lakos- sága tiltakozott a közsé- gi tanács vezetésével az átvétel ellen. Felesleges volt, hiszen a bükrá- cia játszva elbírja még ma is, nem egy, de ha úgy tetszik tíz ilyen kis- község tiltakozását is.

Így beszéltek a pusztá- mérgesi parasztok: »iga- zán több esze lehetett volna annak a járási ve- zetőnek, aki ezt a kútát átvette a mi számunkra. Könnyen kiszámítható volna, miként jár jobban az állam: ha megtaka- rit húszezer forintot az- ért, hogy százezer elve- szítsen, vagy kiad húsz- ezer forintot azért, hogy százezeret megnyerjen.« Erre azonban nem jöt- tek rá az illetékesek. De hisszük, hamar belátták volna ennek az egyszerű logikának az igazságát, ha csak egyszer is ne- kiveselkedtek volna an- nak a Norton-kút kere- kének, amit építettek.

Ezúttal díjmentes hírdetést közlünk az újsá- gban a pusztamérgesiek számára: »Azonnali fel- vételre kerestetik egy három lóerős ember, Norton-kút hajtására.« ha akad ilyen jelentkező, az ki tudja kaparni a pusztamérgesi homokból azt a százezer forintot, amit pár évvel ezelőtt a megyei és a járási köz- séggazdálkodási szakem- berek oda elástak.

Korszerűsítének két külső területi árudát

A Szegedi Élelmiszerkiske- reskedelmi Vállalat a saját, mostani lehetőségeihez mér- ten mindent elkövet a keres- kedelmi hálózat fejlesztése, korszerűsítése érdekében. Té- nyek bizonyítják azt is, hogy — minden ellenkező híres- teléssel szemben — nem csu- pán a belvárosban, hanem a külső kerületekben is egyenlő gondot fordítanak az üzletek korszerűsítésére.

Most például a Petőfitele- pen, a 11-es utcái 46-os fű- szerboltot újítják fel. Az it- teni munkálatokat a vállalat saját karbantartói végzik és

augusztus 1-re már be is akarják fejezni. Ugyancsak saját karbantartóik újítják fel és bővíttik ki a Mátyás téri 58-as árudát és a hozzátar- tozó raktárhelyiséget. Ennek a munkának a befejezését augusztus 10-re tervezik.

Mindkét áruháza a kerületek központi helyén fekszik, és a felújítás után kétműszakos lesz, tehát a napi munkájuk végeztével hazatérő dolgozók és a távolabb lakók is a szük- séges árut az esti órákban is szép, izléses, korszerű bol- tokban szerezhetik be, ame- lyekben öröm lesz a vásárlás.

untatni az olvasót. Ez esetben azonban sajnós, kénytelenek vagyunk, mert a közegészség- re legártalmasabb veszedelmet közvetlenül a hídon alul pillan- tottuk meg.

Még az év elején megírtuk, hogy a Vakok Intézetével szem- ben, a tisztáltozás tisztai oldalán kivétel nélkül csatornából fedetlen árokban folyik tovább a szenny- víz le a folyóba. A mintegy 70 méter hosszú árok egy lapályon mindkét oldalán terjedelmes tö- csává szélesedik, amelynek fel- ső vége csaknem a híd alá tor- kollik.

Említtett cikkünkben konkrét példákkal bizonyítottuk, meny- nyi veszedelmes, ragályos be- tegység melegegya — különösen nyáron —, valóságos tenyészte- lepe ez az árok, amelynek szennyvíze orrfacsaró bűzzel árasztja ott el az egész környé- ket. Idejében felhívtuk tehát az illetékesek figyelmét, hogy még a meleg idő beállta előtt gon- doskodjanak az árok befedése- ről.

A helyzet azonban mit sem változott. A fedetlen árok bűz- lik tovább. Vajon, meddig még?! Tudni szeretnénk.

(— mis —)

Legszívesebben befejeznénk a sétát a hídnál, már csak azért is, mert induláskor eddig terveztük, de leginkább azért, mert egyáltalán nem szeretjük egy-egy téma ismételtetésével